

Zapálenej duet

Kecy o pravdě ti dávno nežeru
Vždyť víš, život je plnej průserů
Ty si sníš, hovno víš
Je ti jedno, zda se ráno neprobudíš

Už mě vážně štveš tak si táhni
Sbal si svý ideály
Pravda – pokud nějaká je
Tak jenom v láhvi

Viděl jsem holky, co pro pravdu s každým druhým spaly
I kluky, co pravdu v láhvi hledali
Jenomže ji nenašli
Tak se aspoň ožrali

Slušný neformální lidi jsou nedostatkový zboží
Pro každého, kdo je zná, je to dar boží
Nemůžu si říct „na to kašli“
Svět se kvůli nim či tobě nesloží

Stále myslíš, ke Konci se začíná schylovat
Potom v nostalgii začneš všechny litovat
Komu pořád svojí lítost cpeš
Komu bys chtěl pořád svědomí zpytovat

Každýmu je ukradený, co si myslíš
Tvůj je problém, co cítíš
Vážně tím nikoho nedojmeš
Tak žij jinak, sakra slyšíš?!!

Samozřejmě, že tě slyším, reklas toho už dost
A ze slov od tebe, bohužel, cítím upřímnost
Však takhle jen k smrti směřuješ
Úplně kašleš na věčnost

Jenomže každej jsme tady host
Největší iluzí je právě tvoje přítomnost
Rukama tady do prázdna šermuješ
Že zůstane jen popel, prach a kost

Tys mě asi neposlouchal, žádná věčnost není
To si člověk namlouvá ve svém osamění
A doufá, za to, že se dřel
Dostane nadpozemský jmění

Lidi si neužívaj, makaj, jsou udřeny
Pořád si myslej, že se dočkaj svý odměny
Jenomže tam nebude možný, co si tady směl
Tam jsou tvoje dny sečtený

Aby bylo jasno, nejsem žádnéj křesťan slepej
Jen nevidím smysl v tom, když je člověk sjetej
Zkrátka si myslím je nějakej smysl vyšší
Tak se uklidni a svůj teploměr zklepej

Nejsem typ, co planě nadává
Gothic co se neřestím oddává
Vyčpělej punkáč nebo emář, co bolest žiletkou si tiší
Smolař, co si nitrožilně zlatou podává

V tom seš jako deska jednoznačně seklej
Spor na téma věčnost je od počátku vleklej
Vůbec nevíš, jak to tam chodívá
Tak proč se tam tak stále ženeš

Když na někoho dostanu chuť, budu s ním spát
A nebudu se takhle naivně dušovat
Dělat vše, co mě baví, sic neprospívá
Sledovat jak mou duši marně pereš

To je vážně světonázor jako z kabaretu
No tak si klidně zapal tu svou cigaretu
Nech si život mezi prsty utíkat dál
Buď od večera do rána vzhůru

Z vašich slov si připadám, jak voják ztracen v lazaretu
Z vašich činů, jak obtížná moucha na parapetu
Pak ale nevím, proč jsem o tebe tolik stál
Proč se bral za noční můru